

HELENSKÝ Maják

Časopis farnosti Považská Bystrica - Rozkvet pri Kaplnke sv. Heleny 2/2014

Milí čitatelia!

Dnes oslavujeme sviatok našej patrónky, svätej Heleny. Helena znamená svetlo, fakľu, pochodeň. Aj kaplnka sv. Heleny je pre našu farnosť svetlom. Už piaty rok ukazuje správnu cestu. Ako sa nám darí? Kráčame po nej? Určite sa nám podarilo zablúdiť, alebo sme naschvál odbočili, chceli utiecť... ale srdce neoklameš. Zrazu opäť kráčame a cítime, že toto je ten správny smer. Naše hľadanie nebolo zbytočné, naša námaha priniesla ovocie.

Dobrym ovocím pre našu päťročnú farnosť je aj **380 prvoprijímajúcich detí**, ktoré majú radosť z prvého stretnutia s Ježišom. „Dozrela“ aj naša mládež, **348 mladých prijalo sviatosť birmovania**.

Počas piatich rokov si svoje „áno“ povedalo pred Pánom **187 snúbeneckých párov**.

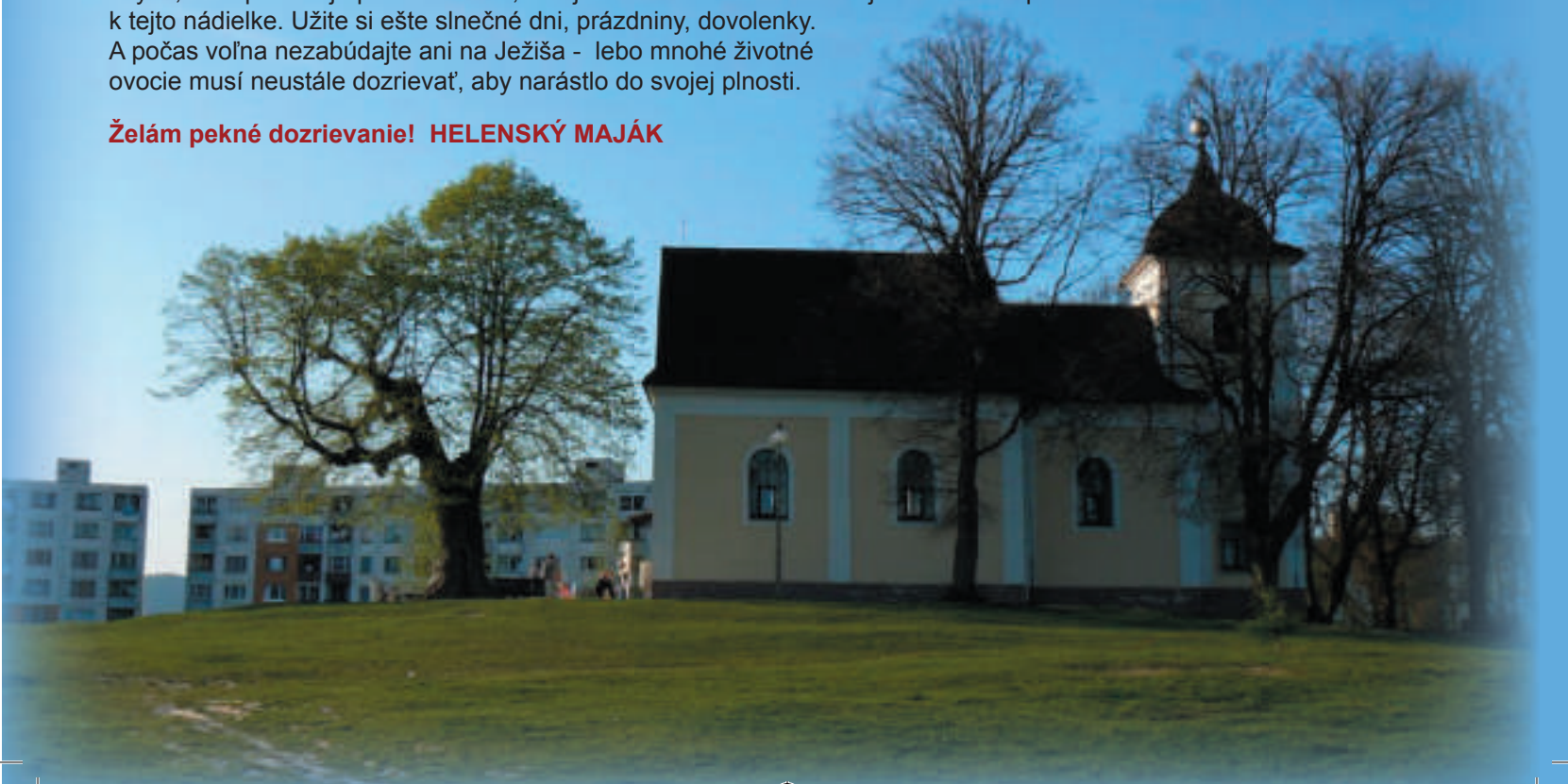

S radosťou sme v našej farskej rodine privítali **507 bábätiok**, ktoré so svojimi rodičmi a krstnými rodičmi prijali slávnostný krst.

5
rokov
vďačnosti
za farnosť

Aj moje ďalšie stránky prinášajú bohatú úrodu ovocia. Ovocie spoločenstiev, ovocie solidárnosti so slabými, s tými, ktorí potrebujú pomoc. Verím, že aj toto číslo Helenského majáka môžeme priložiť k tejto nádielke. Užite si ešte slnečné dni, prázdniny, dovolenky. A počas voľna nezabúdajte ani na Ježiša - lebo mnohé životné ovocie musí neustále dozrievať, aby narástlo do svojej plnosti.

Želám pekné dozrievanie! HELENSKÝ MAJÁK

PÄŤ ROKOV VĎAČNOSTI

*Drahí farníci
a čitatelia nášho časopisu!*

Farnosť je studňou, pri ktorej si všetci utíšia svoj smäd, a kde anonymita je cudzím prvkom. Každý niečo vie a niečo nevie, niečo vlastní a niečo mu chýba a preto môže počítať s pomocou iných. Nikto nie je dokonalý, no v Božom pláne pre spoločenstvo má každý svoju úlohu a je v ňom nevyhnutný. Ale zároveň aj ten nedokonalý má tiež svoje potreby a tak s nádejou očakáva pomoc od tých druhých.

Tajomstvo farnosti ako spoločenstva spočíva v spolupráci na rôznych úrovniach a v rôznych oblastiach. Ak život v spoločenstve bude postavený na spolupráci všetkých členov, potom v tomto živom organizme bude priestor pre lásku, odpustenie, zabúdanie na to, čo bolo zlé. Farnosť je to spoločenstvo darov. To znamená, ja mám svoj dar, niekto iný ho má a ďalší má ešte iný dar. Spoločenstvo sa rodí vtedy, keď každý niečo zo seba

dáva. Vtedy je farnosť spoločenstvom spoločenstiev, v ktorom každá skupina je dôležitá, nevyhnutná, a ktorá obohatí aj ostatných. Také spoločenstvo bude ohlasovať Evanjelium a bude miestom, kde človek prijíma druhého, počúva druhého a formuje seba i jeho. Je miestom dialógu a odpustenia.

Dobrá Boh nám doprial túto skutočnosť - v novej farnosti prežívať už päť rokov.

Sme farským spoločenstvom, inak farnosťou. Možno, že niekto sa pýta, čo to znamená?

Pokiaľ ide o kňazov, každú nedeľu a v prikázaný sviatok obetujú jednu svätú omšu za farníkov. To znamená, že tu má každý istotu, že sa niekto za neho modlí a vyprosuje pre neho milosti. Toto je privilegium členov farského spoločenstva. Kostol sv. Heleny, to je náš kostol. A tu sme doma, nie na návšteve.

Od 1. januára 2009 sa v tomto našom farskom kostole vysluhujú sviatosti a to sviatosť krstu, sväté prijímanie, sviatosť birmovania, sviatosť manželstva,

pomazanie chorých, sviatosť zmierenia a pohrebné obrady.

V našej farnosti chceme stále ponúkať tri hodnoty - ohlasovať Božie slovo, vysluhovať sviatosti a zhromažďovať ľudí. Tieto hodnoty sú so sebou úzko späté. Božie slovo vedie človeka k sviatostiam a sviatosti majú byť prežívané v spoločenstve. Vtedy sa menia aj vzťahy medzi ľuďmi.

Ako farské spoločenstvo sme sa rozhodli postaviť farské budovy. Som veľmi vďačný mnohým bratom a sestrám, ktorí nielen modlitbou, ale aj finančne podporujú toto dielo. Ďakujem mužom, ktorí svoje schopnosti a čas ponúkajú pri realizácii farských budov. Som veľmi vďačný ich manželkám za pochopenie. Podľa mňa je to znak zrelosti a zodpovednosti. Pri tejto príležitosti povzbudzujem všetkých ostatných. Je to veľká milosť, že je nám dané stavať dielo, ktoré bude slúžiť ďalším pokoleniam a my sme pri zrode tohto diela.

páter Wiesław

Páter Wiesław predstavil generálnemu vikárovi osemdesiat mladých, ktorí boli pripravení prijať sviatosť birmovania.

...Veľkú pomoc mi poskytol terajší pápež František, ktorý v jednej homílii povedal: „Musíme ponechať priestor pre Božiu milosť“. Pápež hovoril o diakonovi Filipovi, ktorý poslušný Božiemu hlasu, zanecháva všetko a ide na stretnutie s etiópskym eunuchom a začína mu ohlasovať evanjelium. Toto ohlasovanie nie je spadnuté zhora, nanútené. Je to dialóg, Ako povedal pápež: „Nemožno evanjelizovať

bez dialógu. Pretože musíš začať od miesta, kde je osoba, ktorá má byť evanjelizovaná. Aj keď sa stratí veľa času, pretože každý má svoju vlastnú históriu, prichádza s týmto všetkým, so svojimi myšlienkami“.

Počas dvoch rokov sme strácali s týmito ľuďmi čas, pretože sa nám zdalo, že oni sú najdôležitejší. Každý jeden z nich. Nepozerali sme na to, akí majú byť, ale na to, akí teraz sú.

Dúfam, že tak ako Filipove slová vzbudili v eunuchovi Etiópie túžbu byť pokrstený, tak isto aj v srdciach týchto mladých ľudí sa zrodila túžba prijať sviatosť birmovania.

Dnes ich privádzame do Božích rúk, k milosti, aby potom oni mohli dať zrod viere. Tu sa veľmi spolieham na milosť, ktorá je najdôležitejšia, lebo ten, kto vykonáva evanjelizáciu je Boh.

ZA FARNOSŤ

KOSTOLÍK NA VŘŠKU

Kde bolo, tam bolo... Nie, toto nebude rozprávka. Toto budú čriepky zo života našej päťročnej oslávenkyne.

Už je tomu päť rokov, čo u nás na vršku bola ustanovená farnosť, ktorá zastrešovala duchovné potreby obyvateľov. Všetky potrebné sviatosti boli vysluhované v malom „kostolíku na vršku“. Pre obyvateľov sa stal majákom na rozbúrenom mori ťažkého, každodenného života. Okrem svätých omší bolo treba krstiť, sobášiť, vysluhovať všetky ostatné sviatosti... Aby mladí obyvatelia cítili svoju spolupatričnosť, vzniklo pod patronátom farnosti centrum pre mimoškolské aktivity. A keďže každá činnosť vyžadovala svoje miesto, na rad prišlo aj riešenie priestorových potrieb. Začala realizácia veľkého projektu. Pred našimi očami vyrastajú múry nových farských budov. Muži pomáhajú pri stavbe po návrate z práce. Ďalší členovia spoločenstva prikladajú ruku k dielu podľa svojich možností - finančne alebo výrobou dekoračných a úžitkových predmetov na trhy. Výťažok z nich podporí stavbu. Pracujú rôzne spoločenstvá, krúžky, prebieha príprava prvoprijímajúcich detí, birmovancov i snúbencov. Počas prázdnin sa animátori venujú v týždenných alebo denných táboroch najmenším i starším školákom. Pátri saletní pomáhajú svojou duchovnou prácou a maximálne sa venujú mladým i skôr narodeným obyvateľom sídliska. A hoci naša farnosť len nedávno vyrástla z plienok, s pomocou nás všetkých sa pomaličky začína stavať na pevné nohy.

Peter Podhradský

NÁJST' OÁZU SVOJHO ŽIVOTA

Každý z nás potrebuje počas svojho života najst' oázu, do ktorej sa bude môcť vždy vrátiť. Pretože nie je možné kráčať životom, bez miesta odpočinku. Pre nás kresťanov sú oázou duchovné cvičenia. Práve duchovných cvičení sa v termíne od 1. augusta do 10. augusta 2014 zúčastnilo spoločenstvo mladých Oáza z našej farnosti. Miestom, kde sa tieto duchovné cvičenia uskutočnili bol Chrenovec. Mladí sa počas tohto týždňa učili viac počúvať Boží hlas. Rozjímali Božie Slovo v Stánkoch stretnutia. Stánok stretnutia bol časom, keď svoje srdce otvorili pre Božie Slovo a skúmali, do akej oblasti a aké poslanstvo prináša Slovo, ktoré čítajú. Po pri modlitbe však nezabudli ani na šport či turistiku, ale veď aj turistika a šport sa stávajú modlitbou, ak ich robíme s radosťou a vďačnosťou v srdci na väčšiu chválu Božiu. Súčasťou každého dňa bola aj modlitba sv. ruženca. Dnes sú mladí ľudia obklopení množstvom hlasov a len veľmi ťažko v nich dokážu počuť a rozpoznať hlas Pána, ktorý ich denne volá. Adorovať Ježiša v najsvätejšej sviatosti oltárnej je najlepšou školou počúvania Jeho hlasu. Práve pred vyloženou oltárnou sviatosťou končili mladí každý deň duchovných cvičení. Čas v Oáze bol tiež o upevnení vzájomných vzťahov medzi mladými z našej farnosti. Keďže mnohí z mladých, ktorí sa zúčastnili týchto duchovných cvičení odišli domov duchovne povzbudení a otvorení na pôsobenie Ducha Svätého máme nádej, že v našej farnosti a na našom sídlisku sa prebúda generácia, ktorá bude s nerozdeleným srdcom nasledovať Ježiša Krista.

Svedectvo: Som naozaj rád, že som mohol byť súčasťou tejto Oázy. Veľmi som sa tešil na spoločné chvíle, hry, sväté omše a adorácie. Chcem sa s vami podeliť o pár vecí, ktoré som počas tohto času pochopil a zažil.

Od septembra nastupujem do diecézneho kňazského seminára. Vzhľadom na to, že som našiel svoje povolanie, veľmi som sa tešil na Stánky stretnutia a adorácie. Prečo? Pretože som mal v srdci nádej, že Pán cez tento čas bude vo mne oživovať moju vieru a utvrdzovať ma v správnosti mojich rozhodnutí. A naozaj, bolo to tak. Každý stánok stretnutia bol pre mňa časom rozhovoru s Bohom. Život kresťana má byť celý modlitbou, no je potrebné vstupovať do modlitby, do rozhovoru s Bohom a nie skrývať sa za túto myšlienku, hoci je pravdivá. Boh ma vždy niečím prekvapí. Vždy mi povie niečo nové a to aj napriek tomu, že niektoré state Písma čítam už nespočetne veľakrát. Boh vie, čo potrebujem počuť, vie, čo potrebujem pochopiť a vždy mi to povie spôsobom, ktorému porozumiem. Odo mňa Ježiš očakáva to, že budem mať otvorené srdce pre Jeho slovo, že budem ochotný darovať mu svoj čas, aby mi povedal, čo si myslí o myšlienkach, ktoré práve nosím v hlave, o mojich problémoch a túžbach. Počas adorácií som s Ježišom nevedel dlhé rozhovory, len sme sa na seba pozerali. Ježišov pohľad navracia do srdca nádej. Do srdca znamená, že do hĺbky môjho bytia preniká jeho pokoj, ktorý mi nik nemôže vziať. Ježiš túži každému z nás darovať svoju lásku. On nám ju neustále ponúka.

Chcem všetkých povzbudiť, aby nemali strach žiť podľa Ježišových slov. Pretože len ak budeme žiť s Ním, budeme skutočne slobodní od všetkého. V modlitbách vám nielen ja vyprosujem silnú vieru a každým dňom väčšie odhodlanie kráčať životom s Ježišom.

účastník duchovných cvičení Jozef

4. ZO ŽIVOTA FARNOSTI

NAŠA FARNOSŤ – MOJA FARNOSŤ

Sídliisko Rozkvet sa stalo domovom pre veľa rodín. Prišli sme sem z rôznych kútov, bližšieho či vzdialenejšieho okolia. My sme sa nasťahovali v máji 1991, onedlho bolo ukončená obnova kaplnky sv. Heleny a začali sa tu slúžiť sv. omše, naše deti tu prijali 1. sv. prijímanie.

Na sídlisku sme sa stretli z rôznych farností. Vznik tej našej 1. 1. 2009 bol darom od Pána Boha. Keď sa niekde konajú misie, je to zvlášť požehnaný čas, veľká radosť. My môžeme prežívať misie každý deň, stačí vyjsť hore kopcom do kostola, pretože u nás slúžia kňazi – misionári Saletíni. Ďakujeme Pánu Bohu, že ich k nám poslal.

Tak, ako povedal sv. Ján Pavol II., že cirkev je spoločenstvo spoločenstiev, dá sa to v malom povedať aj o farnosti. Máme spoločenstvá pre deti, mládež, rodiny aj starších. Každý má možnosť nájsť si to, čo mu vyhovuje, naplňa ho, môže tu slúžiť svojimi darmi.

Farnosť je rodina, ktorá spája. Aby nám bolo v rodine dobre, treba sa spolu modliť, rozprávať, žiť spolu. Všetko to dobré, čo dostávame, odovzdávať ďalej, neuzatvárať sa do seba, nezostávať bokom.

Som vďačná Pánu Bohu za každú svätú omšu, ktorá je obetovaná za všetkých farníkov, lebo tam sú prinášaní aj tí, ktorí ešte nepoznajú Božiu lásku, ale Pán miluje aj ich. Vďaka Ti, Pane, za našu farnosť, za našich duchovných otcov, za každého brata a sestru, ktorých si mi dal.

Alena Čakajdová

NAŠA FARNOSŤ JE BOŽÍ DAR

Ubehlo už päť rokov od vzniku farnosti Považská Bystrica-Rozkvet. Priznávam, že pojem farnosť a jej význam mi v tom období nič nehovoril. Ale človek sa učí... To ako funguje naša farnosť teraz, to je Boží dar. Myslím tým nielen jej úspechy, ale aj neúspechy, pretože v našich zlyhaniach sa Boh vie najviac osláviť. Príprava detí, mládeže i dospelých na prijatie sviatosti je jedna z dôležitých úloh farnosti. Často sa stretávam s názorom ľudí z iných farností, že dvojročná príprava na birmovku je

zbytočná. Mal som tú česť istý čas slúžiť týmto mladým ľuďom a poviem úprimne, dvojročná príprava je dobrá, užitočná a je prínosom. Snúbenecké náuky, ktoré prebiehajú pod vedením pátra Wieslawa už presahujú hranice našej farnosti a sú takisto požehnaním. Krst, prvé sväté prijímanie ... Bohom dané znaky Jeho lásky k nám, sú podľa mňa životodarnou tepnou farnosti. A čo robíme my, laici, pre farnosť? Modlitbové spoločenstvá, rodinné stretnutia, komunity, ako aj služby vyplývajúce z týchto spoločenstiev, verím že vedené Duchom Svätým, vnímam ako plody pôsobenia farnosti, ale aj ako podporu pre našu farnosť. Niekedy cítim, že pôsobenie spoločenstva je tak blízko pri Bohu a Jeho vôli a niekedy mám pocit že mu „zavadziam“. Božie milosrdenstvo je však nekonečné a v ňom máme záruku našej záchranu. Na záver by som chcel zaželať našej farnosti veľa Božieho požehnania. Vnímajme farnosť na Rozkvet ako „našu farnosť“ a nie ako „farnosť pátra Wieslawa“.

Juraj Žabka

ROZKVITNÚŤ NA SLÁVU STVORITEĽA

Ak by som mala odpovedať na otázku, čo mi dáva naša farnosť Rozkvet, tak je to predovšetkým istota, že existuje na svete miesto, kde ja aj moja rodina patríme, kde máme svoju duchovnú rodinu, bratov, sestry a duchovných otcov – jednoducho blízkych ľudí.

To, že na Rozkvet rastú cirkevné budovy nie je žiadna náhoda, ale nevyhnutnosť lebo naša farnosť má neustále nové prírastky, čo je v dobe populačného útlmu malým zázrakom.

Ak by som chcela pre našu farnosť nájsť nejaké prirovnanie, tak mi pripomína

záhradu, ktorá sa postupne buduje podľa Božieho plánu tak, aby sa v nej mohla každá rastlinka rozvíjať podľa svojich daností, rásť a rozkvitnúť na slávu nášho Stvoriteľa. Táto záhrada by bola bez plota, aby sa mohla voľne rozrastať po svahoch nášho kopca a tiež, aby mal do nej prístup každý, kto potrebuje načerpať silu na ceste životom.

Pre mňa a môj život sú veľmi vzácne okamihy v kaplnke počas svätej omše. Vtedy cítim silu spoločenstva. Znova a znova si uvedomujem, že môj Boh je blízko pri mne, že prichádza so svojou slávou a mocou a mňa aj všetkých zúčastnených na svätej omši posilňuje, očisťuje a posieľa do sveta ako svojich poslov dobrej noviny.

A keď sa mi niekedy stane, že pri niektorej modlitbe sa mi myšlienky niekam zatúlajú, už sa necítim prevínilo ako kedysi, lebo viem, že bratia a sestry okolo mňa sa v tej chvíli modlia aj za mňa a nesú ma na svojich modlitbách.

Nebeský otec naplnil aj moju túžbu po živom a plnom prežívaní viery tým, že po absolvovaní kurzu Filip v roku 1993, ktorý

organizovala Škola novej evanjelizácie sv. Filipa pri reholi misionárov saletínov som sa o pár mesiacov neskôr rozhodla vstúpiť do jednej z ich komunít a zažívať radosť spoločenstva zjednoteného Eucharistiou – živým Ježišom. Stretla som tu mne blízkych ľudí, na ktorých sa môžem spoľahnúť a s ktorými spolu môžeme rásť vo viere, nádeji a láske.

Bohu vďaka za všetky milosti vypošené našimi obetavými pastiermi. Vďaka aj za to, že patrím práve sem, do farnosti Rozkvet, ktorá sa teraz prebúdzá do svojho duchovného rozkvitnutia, aby svojou vôňou a krásou priťahla všetkých, čo potrebujú nájsť oddych, pokoj a prijatie.

Jana Hasprová

NAŠA FARNOSŤ - VEĽKÝ DAR SPOLOČENSTVA

**Hľa, ja robím čosi nové,
teraz to kľíči, nebadáte?**
hovori Kniha proroka Izaiáša (19, 43).

Tieto slová mi prichádzajú na um pri spomienke na vznik našej farnosti. Pri slávení piateho výročia farnosti je na prvom mieste potrebné poďakovať nášmu Nebeskému Otcovi za tento prežitý čas. Pred piatimi rokmi sme dostali veľký dar od Pána – samostatnú rozkveťáčku farnosť, miesto stretnutí s Bohom a blíznymi, v ktorom môžeme žiť našu vieru, budovať spoločenstvo. Toto naše farské spoločenstvo je pre mňa živou ukážkou, ako by malo spoločenstvo fungovať - spoločenstvo ľudí s Bohom i spoločenstvo ľudí navzájom. Vnímam ho ako spoločenstvo, kde sa Ježišov život vlieva do našich životov a všetkých nás spája do veľkej rodiny. Ježišov dotyk, pôsobenie jeho lásky môžeme zažívať nielen v kostole, ale aj na ulici, všade tam, kde sa ako farníci stretávame. V rámci malých farských spoločenstiev môžeme spolu prežívať každodenné radosti i bolesti, vládne medzi nami záujem jeden o druhého, snaha pomôcť. Podľa sv. Jána Pavla II. spiritualita spoločenstva znamená schopnosť cítiť brata a sestru ako „niekoho, kto patrí ku mne“, aby som vedel spolu s ním prežívať jeho radosti a jeho bolesti, uhádnuť jeho želania, postarať sa o jeho potreby a ponúknuť mu pravé a hlboké priateľstvo. A práve dar spoločenstva, to, že nás Pán spojil do jednej veľkej duchovnej rodiny ma naplňa hlbokou vďačnosťou a radosťou.

Je veľmi veľa vecí, za ktoré máme ďakovať a chváliť Pána – za našich úžasných pátrov saletínov - za ich obetavú službu a srdce otvorené pre každého, za našich farníkov všetkých vekových kategórií, ktorí svoje dary, nadanie, sily a čas obetujú službe Bohu – spevom, hraním, starostlivosťou o náš chrám a v neposlednom rade i zanietením a účasťou na stavbe našich nových farských budov. Páči sa mi, že naša mladá farnosť je veľmi živá a ak-

tívna. Každý si môže vybrať z množstva aktivít, ktoré slúžia k oslave Boha a utužujú ducha spoločenstva. Nie každé farské spoločenstvo má možnosť pochváliť sa cirkevným centrom voľného času. Vďaka službe mnohých tu funguje veľa krúžkov pre deti i mládež. Svoje stretnutia s kňazom v ňom majú aj naši seniori. Veľmi živo pracuje spoločenstvo rodín, ktoré sa pravidelne stretáva a dlhoročne organizuje spoločné letné dovolenky rodín v Tatrách. Vďaka obetavej službe spoločenstva rodín môže naša farnosť realizovať víkendové prípravy snúbencov v Nimnici. Škola novej evanjelizácie, biblické stretnutia, pravidelné modlitbové stretnutia otcov, matiek, živý

ruženec, modlitbové reťaze počas kurzov, duchovné obnovy v rámci hodov i mimo nich, organizovanie farských pútí – všetky tieto aktivity v nás a medzi nami rozecujú Boží oheň a umožňujú nám rásť vo viere a kráčať s Pánom na našich životných cestách... „Veľké veci urobil s nami Pán a máme z toho radosť.“ Aj naďalej môže cez každého z nás konať veľké veci, ak budú naše srdcia otvorené Duchu svätému. Veď spoločenstvo je ako orchester, ktorý hrá a dirigentom je Duch svätý. Každý člen spoločenstva v ňom má svoju jedinečnú úlohu. Každý z nás môže svedectvom svojho kresťanského života prebudiť väčšieho ducha a zápal u tých ľudí, ktorí prichádzajú do kostola sporadicky, len tak zo zvyku, alebo aby si splnili svoju kresťanskú povinnosť. Povzbudzovať ich k intenzívnejšiemu duchovnému životu, zapáliť ich pre svoju farnosť.

Prajem našej farnosti, teda všetkým nám, aby nás Pán aj naďalej požehnával na príhovor patrónky našej farnosti sv. Heleny.

Jarmila Gabrišová

MODLITBA ZA NAŠU FARNOSŤ

Pane, ožviv v našej farnosti dary
Tvojej milosti:
Potrebujeme ľudí, ktorí vedia počúvať,
ľudí tvoriacich pokoj,
ľudí, ktorí potrebujú spoločenstvo
a jednotu,
ktorí upokojujú a zmierujú,
sú príkladom a hovoria pravdu
bez toho, že by zraňovali.
Potrebujeme ľudí, z ktorých

vyžaruje Tvoj Duch
a vzbudzujú nádej, zasadzujú
sa nezištne za službu Tebe
a Tvojmu kráľovstvu.
Pane, daruj nám ľudí
schopných presvedčiť druhých,
ľudí, ktorí sa modlia
a premieňajú modlitby na činy.
Pane, daj, aby sa naša farnosť
stávala misijným spoločenstvom,
spôsobilým pomáhať Ti v službe
pre spásu sveta. **AMEN.**

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV
FARNOSŤ POVAŽSKÁ BYSTRICA - ROZKVEŤ

FARSKÁ
Charita

Farská charita Považská Bystrica
– Rozkvet oznamuje, že v období od 18. do 22. augusta v čase od 17.00 do 18.30 v CCVČ /cirkevnom centre voľného času, budova VIII. ZŠ/ sa budú prideľovať školské pomôcky žiakom základných a stredných škôl zo sociálne slabších rodín. Darovali ich dobrí ľudia v zbierke školských pomôcok. Vstupné 0,50 Eur.

6. ZO ŽIVOTA FARNOSTI

NECH ŽIJE RODINA!

Letný rodinný tábor sa uskutočnil v Tatranskej Lesnej od 2. – do 9. augusta. Zúčastnilo sa ho asi tridsať rodín. Nechýbali ani mladí, ktorí pomáhali pri organizovaní detských súťaží. Počas týždňa sme prešli a spoznávali krásy Vysokých Tatier. Cez dni oddychu si prišli na svoje nielen deti, ale aj rodičia. Detská olympiáda, športové súťaže, pevnosť „Family“, hry s rodinou. Večere nás spríjemnili svojou návštevou a rozprávaním Roman Klinčúch, Marián Kuffa a Veronika Rumanová. V krásnom prostredí Tatier sme nezabúdali ani na Pána, ktorý túto nádheru stvoril. Každodenná svätá omša nás zjednotila do veľkej rodiny, naplňala nás láskou, energiou a silou. Všetci spoločne dúfame, že nabudúci rok sa znovu stretneme na tomto krásnom mieste. Naše najbližšie stretnutie v tomto roku bude na Kľaku 15. septembra na sviatok sedembolestnej Panny Márie. Srdečne pozývame.

Lucia Ivanová

NAJKRAJŠIA DOVOLENKA

Keď som v kaplnke našla oznam o púti do La Salette, hneď som vedela. Toto je moja dovolenka. A bola jedna z najkrajších. Naplnená radosťou, prekvapeniami a hlbokými duchovnými zážitkami. K tomu ako bonus nádherné spoločenstvo ľudí rôzneho veku, povolania, z rôznych kútov Slovenska, ktorých väčšinu som ani nepoznala.

Sprevádzali nás naši pátri Wieslaw a Matej a Ľubko, ktorý trasu precízne pripravil a našťudoval. Spoznali sme veľa nádherných miest, program bol nabitý. Za týždeň sme navštívili taliansku Padovu s Bazilikou svätého Antona, v Turíne centrum Dona Bosca s Bazilikou Panny Márie pomocnice kresťanov a Turínsku katedrálu, v ktorej je uložené Turínske plátno. Potom presun do Francúzska, niekoľko dní strávených v La Salette, výlet do Marseille s krásnym výhľadom na celé mesto a prístav z chrámu Notre Dame de la Garde, prehliadka starobylého pápežského mesta Avignonu a návrat do La Salette. Cestou späť sme pobudli v Arse, kde je Bazilika s hrobkou svätého Jána Maria Vianey a večer sme už boli v Taize. Záver patril nemeckému pútnickému mestčku Alötting.

Čas bol priam zázračne usporiadaný. Pred návštevou konkrétneho miesta sme si pozreli v autobuse film, napr. o Antonovi Paduánskom, o Donovi Boscovi, vypočuli Ľubkove komentáre o miestach, ktorými

sme prechádzali. Inokedy sa ozývali vzdychy hrôzy, perušované výbuchmi smiechu. Viackrát sme totiž absolvovali stúpanie po úzkych serpentínach, kedy nám Ľubo podával „bezpečnostné pokyny“ o tom, na ktorú stranu sa má ktorá časť výpravy nakláňať, inokedy nás nad najväčšou priepasťou povzbudil, že ak chceme fotiť, môžeme poprosiť šoféra zájsť viac na kraj cesty a svojrázny humor ho neopúšťal v žiadnej situácii a musím povedať, že ani našich kňazov. Ba čo viac, bol veľmi nákazlivý. Príchod do La Salette po ceste obkolesenej alpskými štítmami, cez ktoré sa začali prevažovať vodopády oblakov, skončil v bielej tme. Nevideli sme ani na krok. Zato

ráno v nadmorskej výške 1800 m sa kúpalo v slnečných lúčoch, odhaľujúcich v plnej kráse končiare, vynárajúce sa z bieleho mora pod nimi. A uprostred - Bazilika Panny Márie, sochy, cestičky a komplex budov slúžiaci pútnikom. A ešte niečo ma v to ráno zasiahlo. Neuveriteľné ticho a pokoj. To všetko, čo tu bolo pre nás pripravené, bolo krásne a pravdivé. Sväté omše, katechézy, krížová cesta, sviečkový sprievod, nádherná túra, vychádzky... a veľa toho nevysloviteľného. Mohli sme čerpať z prameňa milostí, odovzdať svojich blízkych a spočinúť. Pekný darček od Panny Márie bolo počasie. Počas hrebeňovky na Le Chamoux nás v diaľke obchádzala búrka, chvíľami hrozilo, že sa ponoríme do hmly, ale opäť sa všetko prezíariť slnkom a rozpršalo sa až po návrate.

Dalo by sa ešte rozprávať o tom ako pokojne funguje tento kolos plný usmiatech mladých dobrovoľníkov a pútnikov z celého sveta, zjednotených v rozmanitosti a vzájomne sa prijímajúcich. Dalo by sa veľa rozprávať aj o každom navštívenom mieste, ako nás zasiahlo a prekvapilo vždy iným spôsobom. Cesta domov bola v znamení spon-tánneho programu v autobuse pod vedením našich skvelých „moderátorov“, ktorý bol namixovaný z modlitieb, spevu, svedectiev spolupútnikov, radosti a smiechu.

Ďakujem pátrovi Wieslawovi, Matejovi, Ľubkovi, všetkým bratom, sestrám a Pánu Bohu za tento krásny čas. *Oľga Záborská*

Milí čitatelia, milí farníci,

Nebojte sa objatia. Ak dnes stretnete smutnú osobu, objímte ju.

Smútok sa neprenáša objatím. Ak viete, že niekto má starosti, objímte ho.

Starosti sa neprenášajú objatím. Objatím sa prenáša útecha, šťastie, pokoj, láska, radosť, nádej na lepší zajtrajšok. Preto už dnes pevne objímte niekoho, pre koho bude vaše objatie pokojným prístavom. Pretože možno už zajtra budete aj vy potrebovať niečie objatie.

S láskou vás objímajú tvorcovia Helenského majáka

☀ Rozálka, to nie je možné!

♥ Ale je, Kvetúšik.

☀ Neveríim, že je to už päť rokov, čo sme sa prisťahovali na náš rozkvetácky kopec.

♥ Veru, je to tak. A aj vtedy sme prišli na hodové slávnosti.

☀ Teraz už aj ja viem, že je tu kostolík svätej Heleny, ktorá je našou patrónkou. Vtedy sem prichádza veľa našich známych i rodina z okolia. A ja tu už poznám strááášne veľa ľudí. Mám tu veľa priateľov a tešil som sa aj na hry a súťaže v sobotu.

♥ Každý deň bola svätá omša a hodové slávnosti vyvrcholili dnes nedeľnou slávnostnou sv. omšou. Bolo to úprimné poďakovanie Pánovi za päť rokov našej samostatnej farnosti. Kvetúšik, dúfam, že ani ty si nezabudol poďakovať... ved' si len spomeň, koľko pekného a dobrého si zažil na tomto našom kopčeku. Koľko priateľov ti Pán poslal do cesty... mal by si sa poďakovať za každého z nich.

☀ Dobre Rozálka, ale vieš čo, ja mám veľmi veľa priateľov a tak sa pomodlím za všetkých naraz. A neboj sa, nezabudnem ani na teba. :D

♥ Rozálka ☀ Kvetko

NEZABUDNUTEĽNÉ PRÁZDNINOVÉ DOBRODRUŽSTVO

Cirkevné centrum voľného času Rozkvet už tradične pripravilo počas prázdnin letný tábor pre deti. Od 13. do 20. júla sa ho v rekreačnom zariadení Autis v Dolnom Smokovci zúčastnilo 28 detí vo veku od 8 do 14 rokov. Nádherná tatranská príroda, maximálna snaha vedúcich a animátorov o pohodový a bezproblémový pobyt všetkých detí, rozsiahla programová príprava - to všetko umožnilo deťom prežiť nezabudnuteľné prázdninové dobrodružstvo. Deti spoznávali nielen krásu našich veľhôr, ale zažili veľa zábavy pri spoločenských hrách, tvorivých dielňach, táborovej olympiáde či hľadaní pokladu. Nezabudnuteľným zážitkom bola aj každodenná detská svätá omša v našej kolibe, na príprave ktorej sa deti aktívne podieľali spevom, čítaním Božieho slova, prosbami. Tu sme sa nielen stretávali s Božím slovom, ale prežívali aj silu lásky a jednoty kresťanského spoločenstva. Ďakujeme rodičom za prejavenu dôveru a budeme sa snažiť, aby tomu nebolo inak ani v roku 2015.

L. Kontrová

VÍKENDOVKA NA VÝBORNÚ

Víkend od 13. do 15. júna sme spolu so svojimi rodinami prežili v krásnom oravskom prostredí asi 3 km od obce Oravská Polhora. Bol to čas spoločnej modlitby, svätých omší, turistiky, rozhovorov, spevu, hier či nočného pozerania futbalu.

Chlad ani dážď nás neodradili od sobotňajšieho výstupu na Babiu horu (1723 m.n.m). Babia hora na slovensko-poľských hraniciach bola nielen naším cieľom. Často na ňu, ešte ako krakovský arcibiskup, vystupoval aj sv. Ján Pavol II. Nachádza sa tu aj pamätná tabuľa ako spomienka na neho. Naš výstup sprevádzali občasné prehánky, silný vietor, zvlášť na samotnej Babej hore. Boli sme vďační turistom, ktorí na vrchole postavili kamenný múrik ako ochranu proti studenému severnému vetru. A tak sme si mohli dlhšie vychutnávať atmosféru na vrchole. Postupne

sa cez hmlu začala pred nami vynárať krajina v plnej kráse. Z vrcholu sa nám odkryl krásny kruhový výhľad na Oravskú Maguru, Malú Fatru, Chočské vrchy, Nízke Tatry a poľské Beskydy. Z Babej hory sme pokračovali cez sedlo na Malú Babiú horu, kde sme si naďalej vychutnávali krásu Božej prírody. Odtiaľ sme asi po 3 hodinách zišli späť ku chate. Vrátili sme sa síce poriadne unavení, ale šťastní. Prekonali sme sami seba a naše srdcia boli naplnené obdivom k dielu Stvoriteľa. Verím, že pre každého z nás bol výstup na Babiu horu pekným časom a spoločná túra i výhľad z hory nám vynahradil všetku námahu, ktorú sme pri výstupe na ňu obetovali. Spoločná modlitba breviára či ruženca, každodenné slávenie svätej omše - to bol tiež čas na posilnenie nášho vzťahu s Bohom i medzi nami navzájom. Zažili sme aj netradičný nedeľný obed - opekanie špekačiek a slaniny. Bol to skutočne požehnaný čas strávený v krásnej prírode. Hoci víkend na Orave bol chladnejší, vniesol teplo do našich vzťahov a utužil naše spoločenstvo. Zanechal v nás pekné spomienky a už teraz sa tešíme na ďalšiu podobnú víkendovku.

Jarmila Gabrišová

KVAPKA DOBROTY

Z neba prší dážd' a tu dolu na zemi kvapky dobroty. Ďakujeme, ďakujeme všetkým známym i neznámym dobrodincom, ktorí neváhali a priskočili na pomoc tam, kde to bolo najviac potrebné. Pri stavbe, v kostole, pri táboroch, strestkách, školskými pomôckami, predplateným chlebom pre tých, ktorí naň nemajú... modlitbami i finančne. Vám všetkým veľké Pán Boh zaplatí! Sv. Helena objavila kríž Spasiteľa v zemi a odstraňovala ho v živote svojich blízkych. Nech je vzorom pre nás všetkých, aby sme sa ho naučili vidieť, vcítiť sa do potrieb druhých a začali im naozaj pomáhať.

Naše pastoračné centrum s Božou pomocou a vďaka obetavosti mnohých ľudí rastie. Radi privítame medzi nami všetkých, ktorí sú ochotní priložiť ruku k dielu.

Prírodnokaplnička cirkevn. farnosti Považská Bystrica – Rozkvet
Bankovní číslo: 0364106615/0900
IBAN: SK8409000000000364106615
BIC: GIBASKBX

*Boh nehľadá odvážnych ľudí, hľadá ľudí,
ktorým by mohol dodať odvahy. Pavel Kosorin*

NAŠI SPONZORI:

MAĽOVNIE NA HODVÁB
Ľubka Gerová
0911 168 665

AUTOAGREGÁTY MATUŠIK
VÝMENNÉ STREDISKO | OPRAVA | PREDAJ
VELKOOBCHOD A MALOOBCHOD
AUTOBATERIE
Najlacnejšie autobaterie!!!
ŠTARTÉRY • ALTERNÁTORY • AUTOBATERIE
Centrum: 0903 469 521, 0903 469 522
E-mail: info@autogrupa.sk

KOPÍRSERVIS
NÁRODNÝ FRONT
TLAČ DIPLOMOVÝCH PRÁC
ZĽAVA -30%
VÁZBA - PO DOHODE AJ NA POČKANIE
042/4327 300, 0908 767 468

CHTYS
Kresťanská predajňa
Dom služieb, Stred 39

Vitamín H - HUMOR

Táto rubrika nie je vhodná pre nezrelé osoby a váhavých veriacich!

KONIEC HÁDKY ?

-Som taký rád, že sa už s manželom nehádate,
- hovorí páter Andrej svojej farničke z Rozkvetu. –Včera ste boli takí svorní, keď ste spolu pilili drevo.
- Páter, my sme nepilili drevo, my sme si delili nábytok!

HLASNÁ MODLITBA

Dvaja vnuci spia u starých rodičov. Pred spaním si kľaknú k posteli a modlia sa. Mladší brat sa modlí z plného hrdla:

...a prosím ťa, Bože, aj o nový bicykel a mobil...

Starší ho preruší:

Prečo sa modlíš tak nahlas?

Ved' Boh nie je hluchý!

Boh nie, ale babka dobre nepočuje.

POŽEHNANIE

Páter Wiesław po požehnaní automobilu upozorňuje vodiča:

-Toto požehnanie platí len do rýchlosti 120 km za hodinu. Pri vyššej rýchlosti už budete potrebovať sv. olej – teda pomazanie nemocných.

LOGIKA!

Čo urobil Boh na siedmy deň, potom ako všetko stvoril? – pýta sa páter Stanko detí, ktoré pripravoval na prvé sväté prijímanie.

- Odišiel na svätú omšu,- odpovie rozhodne chlapec.

PODĽA EVANJELIA

- Vo svojej práci som sa vždy držal evanjelia. Moja pravá ruka nevedela, čo robí ľavá, - spovedá sa v kaplnke sv. Heleny neznámy človek.

- To je správne! Ale z toho sa nemusíte spovedať, - vysvetľuje páter Zbigniew. A čím sa vlastne zaoberáte?

- Duchovný otče, ja som vreckár...

MARIJA BISTRICA

MILÉ BYSTRICANKY A BYSTRICANIA,
pod'te s nami spoznávať MARIJU BISTRICU
- naše nové priateľské mesto v Chorvátsku.
Pod'te s nami navštíviť najstaršie mariánske pútnické miesto, známe aj záračnou sochou čiernej Madony.
Miesto, ktoré ročne navštívi takmer milión pútnikov a turistov z celého sveta.

19. – 21. septembra 2014
Cena: 120 €
V CENE: DOPRAVA, UBYTOVANIE, POLPENZIA

PREDBEŽNÝ PROGRAM:

- Dohodnutie spolupráce medzi:
- našimi farnosťami
Pov. Bystrica, Pov. Bystrica-Rozkvet a Marija Bistrica
- mestami Považská Bystrica a Marija Bistrica
- Prehliadka Marije Bistricy, baziliky Blahoslavennej P.Márie, kalvárie, svätá omša
- Prehliadka pamätihodností Záhrabu
- Prehliadka pastoračného duchovného centra Lužnica...

Bližšie informácie a prihlášky:
PhDr. Mária Ševčíková, 0903 469 521

Štvrťročník farnosti Považská Bystrica – Rozkvet pri Kaplnke sv. Heleny - V. ročník, číslo 2/2014

Vydáva: Rímskokatolícky farský úrad Považská Bystrica – Rozkvet., č. paneláku 2042/80-1, 017 01 Považská Bystrica, tel.: 0903 469 521, IČO: 42142661. Tlač: Coreta Bytča..

Evidenčné číslo: EV - 4318/11. Príspevky možno preberať len so súhlasom redakcie. Uzavierka vždy týždeň pred koncom štvrťroka. Svoje príspevky môžete odovzdať do schránky MAJÁK v kaplnke sv. Heleny, alebo poslať mailom na adresu: misionari@stonline.sk. Snímky: archív farnosti. Redakcia si vyhradzuje právo na úpravu textov.